

[Preben Lange]

Lad mig til sidst benytte lejligheden til at understrege, at vi fra siumuts side – og dermed også fra landsstyrets sammen med partierne inuit ataqtigiit og sulissartut partiit og landsdækkende organisationer som arbejderorganisationen SIK samt fanger- og fiskerorganisationen KNAPK – holder fast ved, at 52 pct. er et flertal, og fastholder, at vi vil arbejde videre med henblik på, at udmeldelsen skal være en realitet fra 1. januar 1984.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg vil sige tak til ordførerne, især for én ting: at det gennemgående – selv om der selvfølgelig er forskellige opfattelser bag ordene – har været, at partierne i folketinget respekterer den afgørelse, der er truffet ved folkeafstemningen, og som er blevet fortolket og opfulgt med beslutning af landstinget.

Jeg vil dele min besvarelse op i to dele. Den ene drejer sig om det historiske, det, der ligger forud. Den anden drejer sig om det, der ligger ude i fremtiden.

Jeg vil gerne om det, der ligger forud, sige – det er til hr. Ole Bernt Henriksen – at regeringen jo i sin redegørelse har understreget, at vi gerne havde set, at Grønland var blevet i EF, men at vi meget klart sagde: vi ønsker ikke at blande os. Det mener jeg er en rigtig holdning: hverken at blande sig på den ene eller på den anden måde – ej heller gennem passiv modstand; det skal jeg vende tilbage til om lidt i min besvarelse til hr. Preben Lange. Vi har gjort det, vi fandt rigtigst: besvaret alle de spørgsmål, der kom, så korrekt som muligt. Men det er klart, at der er mange spørgsmål, som ikke kan besvares konkret, fordi det ganske simpelt afhænger af udlægningen.

Jeg vil også godt sige til hr. Ole Bernt Henriksen og til andre, at regeringen mener det, når vi siger, at vi ikke uden videre forhøjer bloktilskuddene svarende til det, man måtte tabe ved en OLT-ordning eller den ordning, der nu kan blive tale om. Jeg mener også at erindre, at det var det, der indgik i debatten i Grønland. Det er ikke noget nyt.

Med hensyn til det fremtidige har flere ordførere, som jeg vil svare ved det, jeg siger nu, spurgt: er det realistisk med den tidsplan, der er stillet op? Jeg er ikke i stand til at besvare det spørgsmål. Det, som vi ved, er, at vi nu vil gå over til det mere formelle i pro-

ceduren, men alt det, vi nu skal igennem, er jo ikke noget, Danmark eller den danske regering bestemmer alene. Der vil være nogle formaliteter, vi skal igennem. Der er tale om høringer i Kommissionen og i Parlamentet. Der er tale om, at man på et senere tidspunkt skal have en konference, en regeringskonference, hvor man efter høringerne begynder på realiteterne. Det vil sige, at det, som bliver det egentlige – også selv om vi har så megen fart på, som vi overhovedet kan have – først vil finde sted, når vi kommer hen i september måned i år. Da går man for alvor i gang på ambassadørplan, og dér vil det så vise sig, hvordan det kommer til at ligge.

Det er meget vigtigt, at proceduren forløber på en sådan måde, at vi kan være ved vejs ende ved udgangen af 1982, således at der bliver fornøden tid til ratifikationsproceduren i de 10 medlemslande. Da der er den store sammenhæng i tingene og vi skal igennem denne proces, er jeg ikke i stand til meget klart at besvare spørgsmålet: kan tidsplanen nu holde? Men det, som regeringen vil give tilsagn om, er, at vi i hvert fald vil gøre vores til at leve op til den plan, som vi har givet i redegørelsen.

Hr. Ivar Hansen citerede, hvad statsministeren havde svaret hr. Preben Lange med hensyn til usikkerheden om en OLT-ordning, og det giver mig anledning til at sige følgende: OLT-ordningen har man ønsket fra Grønlands side at blive koblet ind på, og den danske regerings svar har været: vi vil gøre alt for at hjælpe jer. Men jeg har også haft lejlighed til over for landsstyret, da vi for længe siden drøftede dette spørgsmål, at sige, at man må ikke tro, at det bare foregår ved, at der bliver indsendt en ansøgning, derefter kommer der et blåt stempel på, og så er man med i OLT-ordningen, som den er. Jeg bliver nødt til at sige – og det er ikke første gang, for det har regeringen understreget de gange, hvor vi har haft ganske positive møder med landsstyret –: vær nu klar over, at samarbejdet i EF nok hviler på bestemte principper, men ikke på det princip, der hedder filantropi. Vær nu klar over, at der – det er det eneste, Grønland i EF-sammenhæng kan tilbyde – kan være et ønske om at få nogle aftaler igennem på fiskeriets område, og at de, som man forhandler med, ser en vis sammenhæng imellem den fremtidige ordning,